

videlse foretages, og jeg kan derfor slutte mig til Forslaget derom.

Jeg vil i denne Forbindelse omtale de nye Bestemmelser, der findes i § 13 angaaende Statens Tilskud af indtil Halvdelen til Etablering af Landbrugskolonier for tuberkuløse og til Opførelse af særlige Beboelseshuse for tuberkuløse. Det er en udmærket Bestemmelse, thi Erfaringen har jo vist, at mange af de Patienter, som udskrives fra Sanatorier, og som tilsyneladende er helbredede, naar de forlader Sanatoriet, faar Tilbagefald efter at være kommet tilbage til deres Virksomhed med strengt Arbejde, maaske ofte i usunde Fabriklokaler og ikke sjældent med en utilstrækkelig Ernæring, i hvert Fald ikke den Ernæring, som netop tiltrænges, naar der er Tale om tuberkuløse. Det er da meget hyppigt Tilfældet, at den Kur, som den paagældende har gennemgaaet, og som har vist saa gode Resultater, ret hurtigt viser sig ikke at have gjort den paagældende tilstrækkelig modstandsdygtig. Forstaar jeg Bestemmelsen i § 13 rigtigt, er det jo ikke Meningen, at der kun er Tale om et kortvarigt Ophold. Det er ikke egentlig det, der er tænkt paa her, det gælder derimod § 2 om Udvidelsen af Rekreationshjemmene. Men her i § 13 er der Tale om ved disse Kolonier at aabne Adgang for de paagældende til en Beskæftigelse, de bedre er i Stand til at udføre, dels i bedre og sundere Omgivelser og dels ved et lettere Arbejde, der passer til deres Konstitution. Jeg hilser derfor denne Bestemmelse i § 13 med stor Tilfredshed. Forsaa vidt den kan føres ud i Livet, tror jeg, at den vil faa den allerstørste Betydning for Bekæmpelse af Tuberkulose, navnlig i Retning af at hjælpe dem, som har været hjemsogte af denne Sygdom, men Spørgsmaalet er, hvorledes man faar den ført ud i Livet. Der staar i § 13, at Staten kan yde indtil Halvdelen af det nødvendige Beløb til Oprettelse af saadanne Kolonier. Det vil imidlertid være interessant i Udvalget nærmere at faa undersøgt, hvorledes man fra Ministeriets Side har tænkt sig, at den anden Halvdel skulde tilvejebringes, thi det er meget kedeligt, hvis man faar Bestemmelser ind i Loven, der giver de paagældende Haab om, at der nu vil blive gennemført Foranstaltninger, som tager Sigte paa at skaffe dem bedre og taaleligere Kaar, og det saa viser sig, at de ikke kommer længere end paa Papiret; den ene Halvdel har Staten ganske vist tilbudt, men den anden Halvdel mangler, og derfor bliver der ikke

gjort noget. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at man i Udvalget har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og søger at faa Klarhed over, hvorfra den anden Halvdel skal tages. I en saa stor Kommune som København er man vel nok i Stand til at tilvejebringe den anden Halvdel, men for mindre Kommuner Landet over vil det være ret ugørligt, der maa, synes jeg, aabnes Adgang til, at man i Fællesskab tager Sagen op paa lignende Maade som ved Opførelse af Tuberkulosehospitaller. Oprettelsen af saadanne er en Opgave, som væsentlig løses indenfor de forskellige Amtskredse, og det er muligt, at saadanne Kolonier kunde oprettes ved et Samarbejde indenfor større Kredse. Jeg ønsker, som sagt, at man har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, saa at der snarest muligt efter Lovens Vedtagelse kan blive gjort Brug af dette efter min Mening ganske fortrinlige Tilbud, der her er givet fra Statens Side. Der er endvidere i denne Paragraf Tale om Tilskud til sunde Boliger, og den samme Bestemmelse finder man i § 12, der omhandler Tuberkulosestationer; ogsaa her er det antydet, at der kan ydes Hjælp til de syge for at skaffe dem sunde Boliger. Det er jo en kendt Sag, at Boligforholdene spiller den allerstørste Rolle i Tuberkulosens Bekæmpelse. Naar Tuberkulose i saa høj Grad hjem søger den fattigere Del af Befolkningen, skyldes det sikkert i høj Grad dels Ernæringsforholdene og dels Boligforholdene, og det er højst beklageligt, at den nuværende Bolignaphed tillader, ja, næsten nødvendiggør, at Boliger, som aldrig burde tages i Brug til Beboelse, har maattet tages i Brug, og at man ikke fra Sundhedsautoriteternes Side har haft Raad til at øve den nødvendige Kritik overfor Boligerne. Derfor ser jeg ogsaa med stor Tilfredshed, at man her i Loven giver Anvisning paa, at der kan ydes Tilskud til ubemidlede, saa at de kan faa sunderne Boliger.

Paa de Omraader, jeg her har nævnt, kan jeg altsaa give Lovforslaget min fulde Tilslutning. Derimod er jeg lidt betænkelig ved, at der i § 7 er gjort en Forandring i de hidtil gældende Regler for Optagelse paa de statsanerkendte Anstalter. Hidtil har det været saaledes, at de Patienter, der erholder Statstilskud, altsaa Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser eller med disse økonomisk ligestillede, havde forlods Adgang til at optages paa disse Helbredelsesanstalter. Det er nu slettet, og man ser i Bemærkningerne til Lov-